

Ewangelisto Łukaszu Patronie

sł.: XVIII w. mel: XIX w.
na mel. „Boże w dobroci”

1. E - wan - ge - li - sto, Łu - ka - szu Pa - tro - nie! któ - ryś zo - sta - wał Kró - lo - wej przy tro - nie,

9 Ma - ry - i go - dność, Ma - ry - i go - dność o - pi - sa - łeś pió - rem,
Za to nie - bio - sa, za to nie - bio - sa sta - nę - ły o - two - rem.

- Świeciłeś jaśnie świętym swym imieniem,
Ludzi pod grubym objaśniłeś cieniem;
W Ewangelii, w Ewangelii wielbią cię kościoły,
Z czystego życia, z czystego życia równałeś z Anioły.
- Apostoł Paweł tę pochwałę daje,
Żeś towarzyszem był jego przyznaje:
Po licznych krajach, po licznych krajach dzielność pokazywał,
Drogim cię w Bogu, drogim cię w Bogu i w sobie szacował.
- Dokładnieś spisał Apostolskie dzieje,
Gruntownej wiary mamy stąd nadzieje:
Maryi obraz, Maryi obraz cudami wstawiony:
Na Częstochowskiej, na Częstochowskiej Górze dla korony.
- Święty Patronie, spraw czego żądamy!
Niech będzie twoja opieka nad nami!
Spraw to, żebyśmy, spraw to, żebyśmy tu Bogu służyli,
A potem z tobą, a potem z tobą w niebie Go chwalili !